

А вона усміхається

Василь Сухомлинський

Осінній заморозок прийшов ясної місячної ночі. Підійшов до куща троянди, дихнув холодом. Впали на землю рожеві пелюстки. Скрутилося листячко.

Пішов заморозок лугом. Де пройшов — пожовкла трава. Підійшов до зеленого клена, дихнув — листя пожовтіло. Сів відпочивати під горобиною — листя стало багряне, мов небо на вітряний день при заході сонця.

Довго ходив заморозок садками й полями. Забув лише підійти до маленької ромашки. Стоїть вона при дорозі, на тополю дивиться й дивується: чому це листя на ній пожовкло.

Зійшло сонце. Пестить своїм промінням білу ромашку. А вона усміхається.